

พิมพ์ อึ้งขจรกุล : ความรับผิดทางแพ่งในการขนส่งสินค้าอันตราย. (CIVIL LIABILITY FOR CARRIAGE OF DANGEROUS GOODS) อ. ที่ปรึกษา: ผศ. ชัยนดิ ไกรกาญจน์, อ.ที่ปรึกษาร่วม: อ. ดร. จุฬา สุขมานพ, 167 หน้า.

ในปัจจุบัน ประเทศไทยได้นำเข้าสินค้าอันตรายเพื่อใช้ในทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรม หรือ ใช้ในทางครัวเรือน มากขึ้นทุกปีๆ การขนส่งจึงเข้ามามีบทบาทมากในการที่จะทำให้สินค้าอันตรายเหล่านั้นถึงมือผู้บริโภคได้ แต่แม้จะมีหลักเกณฑ์ที่ให้ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าอันตรายต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีอุบัติเหตุที่เกิดจากการขนส่งสินค้าอันตรายอันส่งผลกระทบต่อชีวิต สุขภาพ อนามัยของมนุษย์หรือทรัพย์สินและอาจจะก่อให้เกิดมลพิษทางสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยเรื่องละเมิด กำหนดให้ผู้ที่จะต้องรับผิด คือ ผู้ที่ครอบครองสินค้าอันตรายหรือยานพาหนะในขณะที่เกิดความเสียหาย แต่บุคคลดังกล่าวที่เป็นผู้ขับขี่หรือลูกจ้างของผู้ขนส่งอยู่ในสถานะทางการเงินไม่เพียงพอในการชดเชยค่าเสียหายที่เป็นจำนวนมากได้ ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยอันตราย พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 ที่กำหนดให้ผู้ขนส่งจะต้องรับผิดในความเสียหายที่เกิดจากการครอบครองสินค้าอันตราย แต่ก็ยังไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ระหว่างประเทศตาม Convention on Civil Liability for Damage caused during Carriage of Dangerous Goods by Road, Rail and Inland Navigation Vessels (CRTD) ที่ว่าด้วยเรื่องความรับผิดของผู้ขนส่งที่จะต้องมีการจำกัดความรับผิดเอาไว้ เพราะหากให้ผู้ขนส่งรับภาระในเรื่องค่าสินไหมทดแทนในจำนวนที่สูงแล้ว ผู้ขนส่งก็อาจจะปรับค่าระวางการขนส่งให้สูงขึ้นและจะส่งผลกระทบต่อในเรื่องราคาของสินค้าที่จะต้องปรับสูงขึ้นตามไปด้วย

ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอแนะว่าประเทศไทยควรมีกฎหมายเฉพาะที่ว่าด้วยเรื่องความรับผิดทางแพ่งในการขนส่งสินค้าอันตรายโดยนำหลักการของ Convention on Civil Liability for Damage caused during Carriage of Dangerous Goods by Road, Rail and Inland Navigation Vessels (CRTD) มาปรับใช้ โดยกำหนดให้ผู้ขนส่งและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งสินค้าอันตรายคนอื่นๆ ที่ไม่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้เกี่ยวกับการจัดการสินค้าอันตรายจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง จัดให้มีระบบประกันภัยภาคบังคับ และจัดตั้งกองทุนทดแทนความเสียหายจากการขนส่งสินค้าอันตราย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับความเสียหายได้รับการชดเชยค่าสินไหมทดแทนอย่างเพียงพอและในขณะเดียวกันก็จะไม่ส่งผลกระทบต่อถึงธุรกิจของผู้ขนส่งสินค้าอันตรายมากจนเกินไปนัก

4786290634 : MAJOR LAWS

KEY WORD: DANGEROUS GOODS / CIVIL LIABILITY / CRTD

PIMSIRI UNGKHAJORNKUL : CIVIL LIABILITY FOR CARRIAGE OF DANGEROUS GOODS.

THESIS ADVISOR : ASST.PROF. CHAYANTI GREIGARN, THESIS COADVISOR :
CHULA SUKMANOP, Ph.D., 167 pp.

At present. Thailand has been yearly importing increasing quantities of dangerous goods for use in industries, commerce, agriculture and in household. Transportation or carriage of such goods thus play very important role in enabling such goods reaching consumers. Even though there exist strict regulations for carriers to follow, accidents still occur during the carriage causing damage to human lives, health, properties as well as environment., According to civil and commercial code those who are liable for damages arising from the carriage of dangerous goods are those who take control of goods or vehicle or performing such goods when danger occur. As a rule the said persons are normally drivers or employee of the carriers and these people do not have enough financial resources to pay for the actual damages arising from such damage which are usually of large magnitudes. In an effort to solve the said problem, The Dangerous Substances Act B.E. 2535 and The Protect and Promotion of Environment Act B.E. 2535 were enacted but they still fail to conform with International Convention on Civil Liability for Damage caused during Carriage of Dangerous Goods by Road, Rail and Inland Navigation Vessel (CRTD) due to the fact that there has to be a limit liability on the damage borne by the carriers are required to pay for very large amount arise from damages during carriage. The carriers will have to adjust freight upwards which will in turn push up the price of such goods.

The writer would therefore propose that Thailand should enact specific law to govern civil liability for the carriage of dangerous goods by incorporating principles from Convention on Civil Liability for Damage caused during Carriage of Dangerous Goods by Road, Rail and Inland Navigation Vessels (CRTD) with provisions specifying clearly the party that will be directly liable for damage arising from the carriage such as carrier and/or any other person who fail to his duty to manage the dangerous goods by law, compulsory insurance and constituting funds for payment of damages arising from carriage of dangerous goods so that the party or parties sustaining damage will receive equitable compensation while the business of carriage will not be effected too much.